

CONTEMPORARY HALACHA SERIES

**CONVERSION,
CONTROVERSY
& CATHARSIS:**

UNDERSTANDING
THE HALACHA &
HASHKAFRA
OF THE
LAWS OF
GEIRUS

Wednesday, December 25 & Wednesday, January 1 • 9:30am
Given by Rabbi Shmuel Silber at Suburban Orthodox Congregation Toras Chaim

If you can't participate in person, please join us in our virtual classroom by visiting
<http://www.gotjc.org/SpecialSeries.aspx>

This series is sponsored by Leah Sol in memory of her mother Marguerite Streit and her brother Fridolin Wichser

Part I: Conversion Criteria

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד א
 דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן: לעולם אין גר עד שימול ויטבול.
 2. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד א
 והכמים אומרים: טבל ולא מל, מל ולא טבל – אין גר, עד שימול ויטבול.
 3. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג א-ה
 א. בשלשה דברים נכנסו ישראל לברית במילה וטבילה וקרבת.
 ב. מילה היתה במצרים שנאמר וכל ערל לא יאכל בו, מל אותם משה רבינו שכולם ביטלו ברית מילה במצרים חוץ משבט לוי ועל זה נאמר ובריתך ינצורו.
 ג. וטבילה היתה במדבר קודם מתן תורה שנאמר וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, וקרבת שנאמר וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ע"י כל ישראל הקריבום.
 ד. וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבת שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן.
 ה. ומהו קרבן הגר עולת בהמה או שתי תורים או שני בני יונה ושניהם עולה, ובזמן הזה שאין שם קרבן צריך מילה וטבילה וכשיבנה בית המקדש יביא קרבן.
 4. ערוך השולחן יורה דעה הלכות גרים סימן רסח סעיף ב
 ולפ"ז היה אפשר לומר דבזמן החורבן דליכא קרבן אין לקבל גרים ת"ל לדרתיכם ונכנס במילה וטבילה ואשה בטבילה לחודה והקרבת נשאר עליו חוב דלכשיבנה בהמ"ק יהיה חייב להביא קרבן ומתחלה תקנו שיפריש מעות על הקרבן ואח"כ ביטלוה לתקנה זו מפני התקלה כלומר דכשמפריש המעות על קרבן הרי הם הקדש ולא ימלט שלא ישתמשו בהם במשך הזמן ומועלין בהקדש [שם] ...
- Rabbi Yechiel Michel ben Rabbi Aaron HaLevi Epstein** was born in 1829 in Bobroisk, Russia. From his childhood, he was known as a genius. He married the daughter of Rabbi Jacob Berlin of Mir (the father of the Netziv) and continued his studies in the yeshiva of Volozhin. He was appointed rabbi of Novardhok (Novogrodok), and headed the yeshiva there. Rabbi Yechiel Michel passed away in 1908.
5. שולחן ערוך יורה דעה סימן רסח סעיף א
 גר שנכנס לקהל ישראל, חייב מילה תחילה. ואם מל כשהיה עובד כוכבים (או שנולד מהול) (טור בשם הרא"ש), צריך להטיף ממנו דם ברית ואין מברכין עליו. ואם נכרת הגיד, אין מילתו מעכבת מלהתגייר וסגי ליה בטבילה. (טבל קודם שמל, מועיל, דבדיעבד הוי טבילה) (ב"י בשם הרמב"ן וכ"כ המ"מ פי"ד מהל' א"ב) וי"א דלא הוי טבילה ...

6. שו"ת הר צבי יו"ד סימן רכ

א. גר שאי אפשר למולו מחמת סכנה. ע"ד שאלתו בגר שבא להתגייר ועפ"י פקודת הרופאים אי אפשר למולו מפני חולשת לבו. ומסתפק כת"ר אם יש לדמות נידון זה להא דמבואר בשו"ע יור"ד (סימן רסח סעיף א) דאם נכרת הגיד אין מילתו מעכבת מלהתגייר וסגי ליה בטבילה לחוד.

ב. אולם יש לדון בזה, עפ"י מה דאיתא בגמרא יבמות (דף מו ע"א) לענין גר שטבל ולא מל, שר"א ור"י סוברים שגר שטבל ולא מל הרי זה גר, שכן מצינו בנשים בשעת מתן תורה שנתגיירו בטבילה בלבד, ורבי יוסי (שהלכה כדבריו) סובר שאינו גר עד שימול ויטבול ואין למדין מנשים משום שאין דנין אפשר מאי אפשר.

*ג. ולפי"ז באינו יכול למול מפני הסכנה, לכאורה נקרא אי אפשר, ובנידון דידיה דין הוא שנלמד מנשים דסגי בטבילה בלבד. והגאון ראי"ה קוק שליט"א העיר שכן מבואר בביאור הגר"א (סימן רסח אות ד) ... מדברי הגר"א מבואר שבנכרת הגיד הטעם משום דהוי אי אפשר, וכאי אפשר שפיר ילפינן מאמהות שחל הגירות בטבילה לחוד, וממילא די"ל דה"ה באינו יכול למול מפני הסכנה, דנקרא אי אפשר וחל הגירות בטבילה לחוד,

Rabbi Tzvi Pesach Frank was born in 1874, in Kovno, Lithuania, and died in 1960. He studied in Lithuanian yeshivot. In 1893, he immigrated to Israel, and continued his studies in yeshivot in Jerusalem. In 1907, he was appointed dayyan in the Jerusalem rabbinic court headed by Rabbi Samuel Salant, the rabbi of Jerusalem. Rabbi Frank was active in establishing the chief rabbinate of Israel, and he was instrumental in having Rabbi Abraham Isaac Kook appointed to this post. Frank served as rabbi of Jerusalem for decades. Most of his works were collected and published posthumously.

7. שו"ת שרידי אש חלק ב סימן סז עמוד תקלט

ובהא סליקנא, שאין להתיר בשום אופן גירות בטבילה לחוד במי שהמילה סכנה היא לו. ולא עוד, אלא אפילו אם יתרצה להכניס את עצמו לסכנה ולמול, אין לקבלו, לפי שיש בזה חילול השם וסכנה לכלל ישראל אם ח"ו ימות מחמת מילה.

Rabbi Jehiel Jacob Weinberg was born in Russia in 1885. He died in Montreux, Switzerland, in 1966, and was buried in Jerusalem. Weinberg studied in Lithuanian yeshivot, where he imbibed both their analytic approach to Talmud study and the Musar philosophy of Rabbi Israel Salanter. During World War I he emigrated to Germany, and was later appointed head of the Hildesheimer Rabbinical Seminary in Berlin, until that institution was closed by the Nazis in 1938. During World War II he was imprisoned by the Nazis, although he survived, bodily broken but strong in spirit. After the war he settled in Switzerland.

8. שו"ת מלמד להועיל חלק ב (יורה דעה) סימן פו

הוריתי שאין לקבל גר שא"א להמול מחמת שיהי' עי"ז בסכנת נפשות

Rabbi David Tzvi Hoffman was born in Verbo, Hungary, in 1843, and died in Berlin in 1921. His great erudition encompassed all branches of Torah knowledge: Bible, Talmud, midrash, and codes. As rector of the Hildesheimer Rabbinical Seminary in Berlin, he educated generations of rabbis and communal leaders.

II. *Kabbolas HaMitzvos (Acceptance of Commandments)*

9. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א

תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד.

10. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

מ"ט? דאי פריש נפרוש

11. רש"י מסכת יבמות דף מז עמוד ב

דאי פריש - שלא יתגייר.
נפרוש - ולא איכפת לן.

12. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א

ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. ומודיעין אותו ענשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה.

13. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד הלכה ב

ומודיעין אותו עיקרי הדת שהוא ייחוד השם ואיסור עכו"ם, ומאריכין בדבר הזה ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ואין מאריכין בדבר זה

14. מגיד משנה הלכות איסורי ביאה פרק יד הלכה א

[א] כיצד מקבלין גירי הצדק וכו'. ברייתא בהחולץ (דף מ"ז) והכל מפורש שם חוץ ממ"ש ומאריכין בדבר זה בייחוד השם ובאיסור ע"א שאינו מבואר שם שיארכו עמו בזה אבל הדבר פשוט שכיון שאלו הם עיקרי הדת והאמונה צריך להאמינם בברור ולהודיעם ולהאריך עמם בזה שהוא עיקר היהדות והדת והגירות:

R. Vidal of Toulouse was born ca. 1300 in Toulouse, although it is not clear whether he was born in Toulouse, Spain, or in the Provençal city of the same name. He was one of the earliest and most important commentators on the Rambam's Yad Ha-Chazakah, even though his work encompasses less than half of the Mishneh Torah. He died ca. 1370.

15. מעשה רוקח הלכות איסורי ביאה פרק יד הלכה ב

ב] ומודיעין אותו וכו'. זה לא הוזכר בברייתא והרב המגיד ז"ל כתב דהאריכות הוא מדברי רבינו נראה שגם הוא היתה גירסתו כך להדיא.

R' Masoud Chai Rokeach - Born 1690, died 1768. Born in Izmir, studied Torah by the rabbis of Izmir Rabbi Chaim Abulafia author of "Mikra'ei Kodosh" and R' Y. HaKohen author of "Batei Kehunah," moved to Israel and in 1749 went as an emissary to North Africa, at the completion of his mission settled in Tripoli in Libya and was made Rabbi there, where he established a yeshiva and brought down immense spirituality onto all the Jews of Libya. He passed away in Tripoli on the 10th of Menachem Av 1768.

16. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א

וכשם שמודיעין אותו עונשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישראל בזמן הזה – אינם יכולים לקבל לא רוב טובה ולא רוב פורענות. ואין מרביץ עליו, ואין מדקדקין עליו.

17. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

ואין מרבים עליו, ואין מדקדקים עליו. אמר רבי אלעזר: מאי קראה? דכתיב: +רות א'+ ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לך תחום שבת! +רות א'+ באשר תלכי אלך. אסיר לך יחוד! +רות א'+ באשר תליני אליך. מפקדינן שש מאות וי"ג מצות! +רות א'+ עמך עמי. אסיר לך עבודת כוכבים! +רות א'+ ואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד! +רות א'+ באשר תמותי אמות ... מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'.

18. בית חדש טור יורה דעה סימן רסח סעיף ה ד"ה ומ"ש ואין מדקדקין

(A)

ה ומ"ש ומודיעין אותו מקצת מצות וכו'. שס והטעם דשמה יפרוש בשמעו החמורות והעונשים ולא איכפת לן מדרי חלבו והא דמודיעין קלות כן ושכר המצות היינו טעמא דשמה כוונתו לשמים ואס לא הדיעוהו קלות ושכר המצות גורמין לטרדו ולהטומו

(B)

מדריך טובה לדרך רעה שירא מלהתגייר בחשבו שקרוב הוא לעונש ורמוק משכר מדעתו שכל מצות המורה חמורות הן ויש עונש צעברס ושמה אין עליהן שכר על כן מודיעין אותו גם כן קלות ושנעשותן יזכה לשכר גדול ומה שמודיעין אותו שכר עוה"צ היינו טעמא לפי שישראל חמין הזה דווייס וכי' ושכר מצות נהאי עלמא ליכא (קידושין ע:): וכדי שלא יאמר ח"ו שאין שכר עליהם כלל על כן מודיעין אותם ששכרם שמור לעוה"צ ומפני שיהא קשה עליו למה לא יהא ללדיקים שכר טוב גם בעוה"צ על כן מודיעין לו שישראל בעוה"צ אינן יכולין לקבל לא רוב טובה שמה ירום לבנם ויפסידו שכר העוה"צ

(C)

שהוא עיקר השכר ומפני שיקשה עליו לכשטרודין ציפורין כ"ש שהם נאבדים מטוב עוה"צ ועוה"צ שאינן יכולין לקיים המצות כתיקונן על כן מודיעין לו שאין הקב"ה מביא עליהם רוב פורענות כדי שלא יאבדו אלא עם הפורענות הם קיימים ועומדים

19. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

קיבל, מלין אותו מיד. מ"ט? שהויי מצורה לא משהינן.

20. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד ב

ושני ת"ח עומדים על גביו. והא א"ר חייא א"ר יוחנן: גר צריך שלשה! הא א"ר יוחנן לתנא, תני: שלשה. טבל ועלה – הרי הוא כישראל לכל דבריו. למאי הלכתא? דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל, ישראל מומר קרינא ביה וקידושו קידושין.

21. שולחן ערוך יורה דעה סימן רסח סעיף ב

כשבא להתגייר אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דחופים סחופים פי' אבודים וסחופים... ומטורפים, ויסורים באים עליהם. אם אמר: יודע אני ואיני כדאי להתחבר עמהם, מקבלין אותו מיד ומודיעים אותו עיקרי הדת שהוא יחוד ה' ואיסור עבודת כוכבים, ומאריכין עמו בדבר זה, ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעים אותו מקצת עונשין של מצות, שאומרים לו: קודם שבאת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה חייב סקילה, ועכשיו אכלת חלב אתה ענוש כרת, חללת שבת אתה חייב סקילה. ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו. וכשם שמודיעים אותו ענשין של מצות כך מודיעים אותו שכרן של מצות, ומודיעים אותו שבעשיית מצות אלו יזכה לחיי העוה"ב, ושאיין שום צדיק גמור אלא בעל החכמה שעושה מצות אלו ויודעם. ואומרים לו: הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים, והם ישראל וזה שתראה ישראל בצער בעולם הזה, טובה היא צפונה להם שאינם יכולים לקבל רוב טובה בעוה"ז כעובדי כוכבים, שמא ירום לבם ויתעו ויפסידו שכר עולם הבא, ואין הקב"ה מביא עליהם רוב פורענות כדי שלא יאבדו, אלא כל העובדי כוכבים כלים והם עומדים. ומאריכין בדבר זה כדי לחבבן. אם קבל, מלין אותו מיד וממתנינים לו עד שיתרפא רפואה שלימה ואח"כ מטבילין אותו טבילה הוגנת בלא חציצה. וי"א שיגלח שערותיו ויטול צפרני ידיו ורגליו קודם טבילה (טור ורי"ף ורא"ש) ושלשה (תלמידי חכמים) (ג"ז טור) עומדים על גביו ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות פעם שנייה, והוא עומד במים. ואם היתה אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, והדיינים מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות וחמורות, והיא יושבת במים, ואח"כ טובלת ב) בפניהם והם מחזירים פניהם ויוצאין, כדי שלא יראו אותה כשתעלה מהמים, ויברך על הטבילה אחר שיעלה מן המים, וכיון שטבל הרי הוא כישאל, שאם חזר לסורו הרי הוא כישאל מומר שאם קדש קדושיו קדושין.

22. ש"ך יורה דעה סימן רסח ס"ק ד

ד ואין מרבים עליו – הזכרת העונשים:

R. Shabbetai ben Meir Ha-Kohen, a leading halakhic authority, was born in 1621 and died in 1662. He spent most of his life in Lithuania. He studied with his father, R. Meir, who was a noted scholar, and was famed for his brilliance since his childhood. He married the great-granddaughter of R. Moses Isserles. Despite his young age, he was appointed a member of the Vilna Beit Din. During the persecutions which began in 1648-1649 and continued for a number of years, he fled Vilna and wandered from place to place until he reached Holesov, Czechoslovakia, where he was appointed rabbi; he died shortly thereafter.

23. ש"ך יורה דעה סימן רסח ס"ק ה

ה ואין מדקדקין עליו – כלומר אף באותן מקצת עונשין אין להודיעו כל דקדוקי עונשין אלא מודיעין אותו דרך כלל קודם שבאת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת חללת שבת אי אתה ענוש סקילה ועכשיו אכלת חלב כו' ואין להודיעו כל הדקדוקים והחמורות שיש באיסור חלב ואיסור שבת דשמא כוונתו לשמים, כ"כ הב"ח:

24. תלמוד בבלי מסכת בכורות דף ל עמוד ב

עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד – אין מקבלין אותו, ר' יוסי בר' יהודה אומר: אפי' דקדוק אחד מדברי סופרים

25. ש"ך על שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח סעיף ג

אבל בקבלת המצות אם לא קיבל בפני ג' אפי' בדיעבד מעכב כמ"ש התוס' והרא"ש דקבלת מצות הוי כתחילת דין

26. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א

תנו רבנן: מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכהן? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב - אני מאמינך, ושבעל פה - איני מאמינך. גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בניזיפה. בא לפני הלל - גייריה, יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד, למחר אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי? אמר לו: לאו עלי דידי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עליו

27. רש"י מסכת שבת דף לא עמוד ח

גייריה - וסמוך על חכמתו שסופו שירגילנו לקבל עליו, דלא דמיא הא לחזן מדבר אחד - שלא היכ כופר בחורב שבעל פה, אלא שלא היכ מאמין שהיא מפיו בגבורה, והלל הוציאו שאחר שילמדנו יסמוך עליו.

28. שו"ת בית יצחק י"ד ב"ק (13#)

אמנם לא נראה שיש להחיל עליו חזן מדבר אחד דרישוד ליה גו רבנן כבודו אף שיש רב דאין מקבלין אותו אצל אולי דרישוד שיי גו הם הרבנים כפי נתיב שיי היה דמותו אפי' קבל עליו כל המצוות חזן דרישוד אחד אף מקבלין אותו אולי דרישוד שיי גו. וכל ראי' דרישוד שיי גו אף שלא קיבל כל המצוות דארי נשבע ליה גיירי סילל לגו שלא קיבל עליו רק שהם נשבעו ונשבעו אף אע"פ דרישוד שיי גו י"ל שילל סמוך עליו לכמהם כגון על הכנסה שארי יקבל עליו כל המצוות כפי' רש"י נשבע סם סמוך על הכנסה שמוסר שייג'ו ולא דמי לעקב עליו חזן מדבר אחד שלא שיי מוסר אלא שלא שיי נשבעו סמוך שיי הגברים וכיאלו הם בחוק ינחם כדי לעבד גו גיירי סילל שיי שבעה כד"ג אלא שיי אע"פ דאף דרישוד ליה גו כלל חזן קיבל סילל ומה שחייב שיי יקבל עליו סמוך שיי שיי עליו שיהיה נשבע ג' או שיי קבלה עליו שיי ג' ושיי שיי דרישוד שיי

אבל תוקשה לרש"י על הלל

שקבלה לגיירו לכמהה מהא דאין מקבלין אף כשלא קבל עליו אף רק דבר אחד וכ"כ שלא היה לו לקבל גו זה שלא קבל עליו כל התורה שבע"פ, וע"ז תירץ שפיר שהיה הלל מובטח שאחר שילמדנו יסמוך עליו ויקיים גם כל דיני תורה שבע"פ, אבל נתן רש"י טעם להבטחתו דהלל שהיה זה מחמת שלא היה כופר בתורה שבע"פ שהיה יודע שאיכא תורה כזו אך לא האמין להלל שמה שאומר לו היא אותה התורה שניתנה מפי הגבורה שבוה היה שייך שייסמוך עליו אחר שילמדנו, שאם היה כופר לומר שליכא כלל תורה שבע"פ לא היה שייך שיהיה הלל בטוח שאחר שילמדנו יסמוך עליו שאיכא גם תורה שבע"פ, דהא הטעם שאינו מאמין הוא משום דלא נכתבה כמו שנכתבה התורה שבכתב כמו שכופרים הצדוקים מטעם זה, שלכן אף שאפסר שיתחיל להאמין מ"מ לא שייך שיהיה בטוח בזה וממילא היה אסור להלל לגיירו, לכן שייך שידע הגברי שיש תורה שבע"פ אבל אמר שלא מאמין להלל שלכן שייך שהיה בטוח שייסמוך עליו.

29. אגרות משה י"ד ג"קו (14#)

30. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג הלכה יז

גר שלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל וטבל בפני ג' הדיוטות ה"ז גר, אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל וטבל יצא מכלל העכו"ם וחוששין לו עד שיתבאר צדקותו, ואפילו חזר ועבד כו"ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קידושין, ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שטבל נעשה כישראל, ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואף על פי שנגלה סודן.

31. חמדת שלמה י"ד סימן כט (17#)

וכראה למגיד דאשאר ליישג
מד"ו מע"י מ"ס ט"ס הרמב"ם (בבב"ב י"ז) נר שלא כדק אחריו
או שלא סודישו לו המצות וסמכותין ועל ועל נבני ג' דיוטות
מדי זה גר. וכמו הכ"ח ט"ס ע"ו טעום שאין הודעות המצות
משכב. וסי' גר"ח למגיד טעום ואף שכחנו כל הטעמים ונבני
קבלת המצות. והסי' טעום פרי"א (בבב"ב ט') ונבני קבלת
המצות בשלש לשיכוח ולחן כחב טעום שאין הודעות המצות
משכב:

ע"כ (בב) מ"ח למגיד דקבלת המצות והודעות המצות שני
שד"ס הם דקבלת המצות היא בטעם שקיבל טעום
ליכנס בדם יהודים וזה הוי סמילא קבלת המצות והודעות המצות
הוא להודיע לו שנין המצות כדליתא בגמ' אכלת חלב וכו' וכן
שד"ס וסוגין כדליתא ט"ס חס אינו משכב ולשולט בקבלת המצות
בטעם משכב רטו עיקר אגרות שכתבם לר"פ יודות.

32. שו"ת אחיעזר חלק ג' סימן כ"ו

ולגד זה גר"ח דרין וס דוכרי
שכא להסגייר ולקבל טעום כל המצות מן מדיקדוק אחר
מד"ס דאין מקבלין אופו, סינו כחמסס שלא לקבל וסידי
סופר לו דבר זה מן דרין, כוכ אין מקבלים אופו דאין
סודר וסנאי נגידות ואין גידום לחלואין, אבל נבני שמקבל
טעום כל המצות, רק שד"ס נבני למיחטן אין זה סודרן
גדין קבלת המצות.

Rabbi Chaim Ozer Grodzinsky was born in 1863 in Lithuania. In 1887, he was appointed dayyan in the famous Vilna rabbinic court, and subsequently he became active in the religious life of the city. His death in 1940, just before the Germans captured the city, marked the end of Vilna's illustrious history. R. Chaim Ozer's responsa appeared in Achiezer.

33. שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ג סימן קח

גיורת שקבלה בפה כל המצוות רק חשבה לחלל יו"ט פעם אחת מפני דוחק פרנסתה אדר תשל"ט למע"כ נכדי שליט"א.

א. הנה בדבר גיורת אחת שנתגיירה ברצון ממש לשם שמים, ומשמחתה כשנקבע מב"ד היום שתטבול במקוה לפני ב"ד ספרה לאשה אחת ממכירה אשר ביום זה היא הולכת למקוה ותהיה גיורת כשרה, והאשה אשר איזה פעמים נסתה לבטל מחשבתה להעשות גיורת הפחידה אותה אשר הבעלים

שעובדת שם במשרד (באפיס) יסלק אותה כשתשמור שבת ויו"ט, אבל לא השגיחה על זה והלכה וטבלה בקבלת מצות אבל אומרת עתה שמפני הפחד שישלך אותה מעבודתה חשבה בלכה בשעת הטבילה שבשני ימים האחרונים של פסח שהיה קרוב תבא אל המשרד ותראה מה שאפשר לה לעשות דברים שאינם מלאכה, וכך עשתה שלקחה מביתה רק שני אסימונים (טאקינס) לילך ברכבת – התחתית (בסאבוויי) ובמשרד לא כתבה, וגם מסתפקת על איזו ערב שבת קודם אחרה לבא לביתה כעשר מינוט /דקות/ אחר זמן הדלקת הנרות, ומאז זה עשר שנה שלא אירע שעברה כלום ואדרבה היא מחמרת ביותר ומוחזקת אצל כל מכירה לשומרת כל מצות התורה בזהירות גדולה, אבל היא חוששת שמא בשביל מחשבתה בשעת הגרות שתלך למשרד בשביעי ואחרון של פסח דשנה ראשונה אין גרותה בשלמות וכל פסח שהיו אחר זה היא נחלית ומצטערת על זה מאד.

ב. והנה ליכא שום נידון על הגרות מאחר דקבלה כל המצות לפני הב"ד,

ג. שנית אף אם האמת שחשבה בלכה שתלך למלאכתה בשביעי ואחרון של פסח הא הוא דברים שבלב שאינם דברים לבטל מה שאמרה להב"ד שמקבלת כל מצות התורה

ד. שלישית מסתבר ממשמעות כמה דברים דגר שקבל כל המצות אבל אמר להב"ד שאף שמקבל עליו כל המצות יודע שלא יוכל לעמוד בנסיון ליהרג כשיאנסוהו בדברים שהדין הוא שיהרג ולא יעבור, שנחשב קבלת מצות מאחר שקבלה חיוב המצות לקיימם כשיהיה לה באפשר שהוא שלא תהא אנוסה, ומה שתעבור הוא מפני שאין בכחה לעמוד בנסיון אף שברצונה לקיים המצוה ולא לעבור, חדא דהרי קבלת כל ישראל המצות בשעת מתן תורה הא לא כל ישראל היו כאברהם אבינו שהיה יכול לעמוד בנסיונות והיתה נחשבת קבלתם בנעשה ונשמע קבלה. שנית דהא גר שנתגייר משום אישות ומשום שלחן מלכים איפסק ביממות דף כ"ד ע"ב דכולן גרים הם, והא ברור לכל שגרים כאלו לא קבלו ליהרג ונהי שקבלת מצות נחשבה אף כשכל הקבלה היתה בשביל אישות ובשביל שלחן מלכים אבל הא ודאי יש להצריך אותה קבלת מצות שצריך שנתגייר לשם שמים וכשכל הגרות היה בשביל איזה דבר הא ליכא אפילו גרות אחת מאלו שיקבלו ליהרג ולא לעבור, וא"כ משמע שאף כשלא קבל למעשה ליהרג בדברים שיהרג ולא יעבור נמי הוא קבלת מצות שסגי לגרות,

ה. וגם יש עוד טעם גדול דכיון דהוחזקה לכל מכירה ובין השכנות שהיא גיורת שמקיימת כל מצות התורה כבת ישראל כשרה אינו כלום לבטל הגרות, אף מה שודאי לא היתה מקבלת איזה מצוה, ולא היינו מקבלין אותה כשהיתה אומרת זה לפני הב"ד

34. בית יצחק יו"ד ב:ק (24#)

ואף וספין
שוקק נסי' נצי' סיק' טי' דקבלת סטטוט אף נדיעגד נטכט סיני
אס לא קיבל סטטוט כלל חנל אס קינל רז' סטטוט חן סנישען
לו חן מדני חמד נדיעגד נטכי.

35. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קנז

א. בגר שאנן סהרי שלא קבל מצות אף שאמר בפיו שמקבל ז' דעשי"ת תרפ"ט ליובאן. מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מהר"ר שמעון טרעבניק שליט"א הגאב"ד האדיאן.

ב. במה שנסתפק כתר"ה אם גר שלא קבל עליו מצות אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה בסטראבין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין לחומרא שקבלת מצות בגר מעכב כדאיתא ביו"ד סי' רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום. וגר שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות קבל עליו מצות באמת והוא ברור ופשוט וכל זה אמר אבא מארי הגאון בפירוש אז כשהורה. ובכלל איני יודע טעם הרבנים הטועים בזה דאף לדידהו עכ"פ איזה תועלת הם מביאין בזה לכלל ישראל שמקבלין גרים כאלו דודאי לא ניחא ליה להקב"ה ולעם ישראל שיתערבו גרים כאלו בישראל. ולדינא פשוט שאין זה גר כלל. ידידו, משה פיינשטיין

36. צהר: כתב עת תורני: גיור וקבלת מצוות: הלכה למעשה (דור בס) גליון ג, אלול תשס"ז דף 34

(A)

הדין שלנו ... ורוש מהמתגייר עמידה בסטנדרטים של מאמץ המצויים בקרב שומרי מצוות. כך, למשל, מי שאינו מצליח להתגבר בשבת על תאוותו לעשן, או נוהגים, כדבר מובן מאליו, להימנע מלקבלו - אף שלכאורה הוא "עובר לתיאבון"¹⁰, ואולם אין המתגייר נדרש לעמוד בניסיונות "בכל נפשך ובכל מאדך". כך כתב הרב אונטרמן:

אם יאמר בעניין... שפרנסתו תלויה בו, שבמקרה כזה יהיה מוכרח לחלל שבת - אין זו נחשבת מניעה בקבלת המצוות, אלא שחושב שלא יוכל לעמוד בנסיון לאבד פרנסתו... ולדעת בעל "אחיעזר" אף שבדעתו לעבור לתיאבון אין זה פוגע בקבלת המצוות.

(B)

הרב פיינשטיין תומך אף הוא בקביעה זו ומביא לה כמה ראיות מוצקות (אגרות משה יו"ד ח"ג סי' קח):

דהרי קבלת כל ישראל המצוות בשעת מתן תורה - הא לא כל ישראל היו כאברהם אבינו שהיה יכול לעמוד בניסיונות, והיתה נחשבת קבלתם, כעשה ונשמע, קבלה¹¹. כן הוכיח זאת מכך שגר שנתגייר "לשום אישות" גיורו תקף (כאמור לעיל):

והא ברור לכל שגרים כאלו לא קבלו ליהרג.

ברוח זו גם הורה הרב שלמה אבינר (עיטורי כהנים, גיליון 240):

אין צורך להלחיץ את הגר בשאלות חודרניות מה יעשה במצבים משכריים שכחיים, אבל יש צורך שיקבל על עצמו קיום המצוות באמת ובתמים.